

PAN GUSTAV OPLUSTIL

„Dramaturg s velkým srdcem“
scénář k rozhlasové reportáži

zpracovali: žáci 7. a 8. ročníku ZŠ Londýnská - Martin Paruch, Karolína Lhotáková, Agnes Marques, Andělína Málková, Kristián Laštovka, Simon Sujetov Kostič

učitelé: Michaela Jančová a Jana Müllerová

škola: ZŠ Londýnská, Praha 2

Pan Oplustil se narodil roku 1926 v Hranicích na Moravě na kraji města.

Tam byla skupina lidí, kteří byli jako dneska by se řeklo bezdomovci, ale oni nebyli tak bezdomovci úplně. Takže já měl tu možnost v životě poznat jednak lidi, kteří byli dobře , ale na druhou stranu lidi, kteří byli velice chudí, což ve mě zaznamenalo takový bych řekl určité sociální citění, že jsem vždycky v životě inklinoval k tomu pomáhat lidem, kteří na tom nejsou zrovna nejlépe.

Jelikož byly Hranice vojenské město, došlo i k jejich bombardování během války.

Při tomto bombardování můj bratr, ten že se jde podívat. My jsme byli schovaní ve sklepě a on vyběhl na dvůr. Vylezl na tu kůlnu, že se podívá, jak to vypadá u té divize, no to byla pěkná blbost samozřejmě, a najednou spadla bomba. Toho to smetlo. Prostě letěl z toho tou tlakovou silou, tím tlakovým vzduchem (jako jo). Ho to smetlo a ten byl po čtyřech v tom sklepě natotata.

V Hranicích prožil celé dětství. Za války nemohl studovat, a proto šel do učení na holiče ke svému strýci.

Když jste se dal do učení v tom Přerově, bavilo vás to? Ne, to mě opravdu nebavilo, ale nemohl jsem nic dělat.

Strýc často připravoval místní ochotníky na představení. Díky tomu se pan Oplustil přidal k ochotnickému divadlu. Po rozpuštění divadla se dostal do armádního uměleckého souboru, se kterým procestoval celé Československo. Nakonec se usadil v Praze.

Dlouho působil jako scenárista, bylo mu však vyčítáno, že jeho hry nejsou politicky přijatelné. Po jedné takové slovní potyčce armádní divadelní sbor opustil.

Oni si mě zavolali a řekli mi: Ne, ne, náš vzor jsou Alexandrovci a žádná americká revue. Bude se dělat tohle. Ale já povídám: Tohle dělat nebudu.

Od začátku šedesátých let začal pracovat jako dramaturg v redakci zábavných pořadů v Československé televizi. 21.srpna roku 1968 měl pan Oplustil domluvenou schůzku ohledně silvestrovského vysílání.

A najednou zvoní telefon a tam někdo říká: Tak zítra se nikam nejede to doufám víte a já povídám: Proč se nejede? No Rusáci nás přepadli. Kriste pane mi neříkejte, že spíte. Tam se střílí, jak v božím těle.

Protože věděl, že nejlepší herci mají zakázanou činnost, pokusil se je dostat zpátky do televize

Ty diváci, abyste je získali a dívali se na ten druhý program, tak tam musí být někdo, kterej není na tom prvním programu a to by mohli zrovna být tyhle zakázaný, jenže nastala situace že lidé měli nedostatek programů. Ty z toho druhého programu začali vysílat na prvním

programu a tím se tou zakázanou činností dostali do vysílání na prvním programu. Pak už to nemělo smysl tak nad nima vyhrklo.

Pan Oplustil se vždy řídil přesvědčením, že s názorem přichází i zodpovědnost.

